

॥ १७ ॥ विचित्राणिपुष्पाणिअरुणाःपल्लवाश्वयेषांतेद्रुमायस्मिन् लसद्दुकूलेनपर्यस्तेपरिवृतेनितंबमेखलायस्याःताम् ॥ १८ ॥ उत्पतत्पत  
त्कंदुकलीलावशेनयेआवर्तनोद्वर्तनेनमनोन्मनेताभ्यांकंपितयोः स्तनयोः प्रकृष्टहाराणांचोरुभारैःप्रतिपदमध्येप्रभज्यमानामिव चलत्पदमेव  
प्रवालवत्कोमलम् ततस्तोनयंतीम् ॥ १९ ॥ दिक्षुभ्रमतः कंदुकस्यचापलैश्चांचल्यैः भृशंप्रोद्विग्नतारे आयतेलोलेचंचलेलोचनेयस्याः स्वक  
र्णाभ्यांविभ्राजितेयेकुंडलेताभ्यामुल्लसंतौकपोलौताभ्यांनीलालकैश्चमंडितमाननंयस्याः ॥ २० ॥ संनयंतींबध्नंतीम् जगद्विमोहयंतीम् ॥ २१ ॥

श्रीशुकउवाच इतिब्रुवाणोभगवांस्तत्रैवांतरधीयत ॥ सर्वतश्चारयंश्चक्षुर्भवआस्तेसहोमया ॥ १७ ॥ त  
तोददर्शोपवनेवरस्त्रियंविचित्रपुष्पारुणपल्लवद्रुमे ॥ विक्रीडतींकंदुकलीलयालसद्दुकूलपर्यस्तनितंबमेख  
लाम् ॥ १८ ॥ आवर्तनोद्वर्तनकंपितस्तनप्रकृष्टहारोरुभारैःपदेपदे ॥ प्रभज्यमानामिवमध्यतश्चलत्पदप्रवा  
लंनयतींततस्ततः ॥ १९ ॥ दिक्षुभ्रमत्कंदुकचापलैर्भृशंप्रोद्विग्नतारायतलोललोचनाम् ॥ स्वकर्णविभ्राजि  
तकुंडलोल्लसत्कपोलनीलालकमंडिताननाम् ॥ २० ॥ श्लथदुकूलंकवरींचविच्युतांसन्नत्यतींवामकरेण  
वल्गुना ॥ विनिघ्नतीमन्यकरेणकंदुकंविमोहयंतींजगदात्ममायया ॥ २१ ॥ तांवीक्ष्यदेवइतिकंदुकलीलयै  
षद्वीडास्फुटस्मितविस्फुटकटाक्षमुष्टः ॥ स्त्रीप्रेक्षणप्रतिसमीक्षणविह्वलात्मानात्मानमंतिकउमांस्वगणांश्च  
वेद ॥ २२ ॥ तस्याःकराग्रात्सतुकंदुकोयदागतोविदूरंतमनुव्रजस्त्रियाः ॥ वासःससूत्रंलघुमारुतोऽहरत्भ  
वस्यदेवस्यकिलानुपश्यतः ॥ २३ ॥ एवतांरुचिरापांगींदर्शनीयांमनोरमाम् ॥ दृष्ट्वातस्यांमनश्चक्रेविष  
ज्जंत्यांभवःकिल ॥ २४ ॥

तांवीक्ष्यदेवःश्रीरुद्रः आत्मानमंतिकेस्थितामुमांस्वगणांश्चनवेद कथंभूतः इतिएवंभूतयाकंदुकली  
लया याईषद्वीडातयाअस्फुटंस्मितं तेनसहविस्फुटोयःकटाक्षः तेनमुष्टोवंचितः अतएवस्वयंयत्स्त्रियाःप्रेक्षणं तयाचप्रतिसमीक्षणंताभ्यांविह्वलः  
आत्मानमनोयस्यतम् ॥ २२ ॥ कंदुकमनुव्रजंत्याः स्त्रियालघुसूक्ष्मवासः ससूत्रंकांचीसहितम् ॥ २३ ॥ विषज्जंत्यां कुंचितकटाक्षैरात्मानंनिरी  
क्षमाणायां ॥ २४ ॥